

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 168.

Tiende Session.

43de Møde.

Tirsdagen den 1ste Decbr.

(Fortsat.)

Ordføreren (fortsat): Den sidste ærede Taler yttrede nogen Tvivl med Hensyn til Forstaaelsen af denne nye § 2. Det er paa ingen Maade undgaaet Udvalgets Opmærksomhed, at det er Communen, der har Arbejdet, og at derfor vedkommende Gierne kun blive frie for deres Part deri (Monrad: Ja, for deres Part!). De faae en Lettelse derved, at Communen, til hvilken de høre, faae en Lettelse (Stemmer: Ja!). Det er aabenbart, at det er et Moment, som maa komme i Betragtning, at de blive frie for denne Deeltagelse i Arbejdet. Med Hensyn til § 7 er det ganske rigtigt Udvalgets Mening, at der ikke kan være Tale om de Klitstrækninger, der blive exproprierede; thi det følger af sig selv, at der ikke kan tilkomme Gierne nogen Græsningsret paa de Strækninger, som blive erhvervede ved Expropriation. Forøvrigt troer jeg, at den ærede sidste Taler har overseet, at Udvalgets Forslag til § 7 er indeholdt i Slutningen af § 2 i Udkastets Forslag, med nogen Ændring. Den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) omtalte en privat Mand's Deeltagelse i Klitbeplantningsvæsenet paa en Maade, som jeg vil tilstaae gjorde mig ondt. Jeg troer, at den Mand, hvorom her er Tale, fortjener Anerkjendelse for den ualmindelige Udholdenhed og Opoffrelse, hvormed han har drevet paa denne Sag; det er en Sag, som har sine store Bænsfeligheder, som kræver stor Udholdenhed og

megen Selvopoffrelse for at naae til et Resultat. Have vi naaet et Resultat, have vi naaet til den Erkjendelse, at Træplantning virkelig kan trives i Klitterne, da skyldes det fremfor nogen Anden denne Mand, og jeg troer, at han fortjener offentlig Anerkjendelse for hans Anstrengelse i saa Henseende.

Den ærede Rigsdagsmand yttrede fremdeles, at det fra min Side skulde være anerkjendt, at alle de, der havde med denne Sag at gjøre, ikke troe paa den, men det har jeg ikke anerkjendt. Den ærede Rigsdagsmand tog fremdeles den Uttring af mig, at endeel Beplantninger vare ødelagte ved Tyveri og Raadhed, paa en Maade, som efter min Mening ikke var ganske rejsførdig. Den ærede Rigsdagsmand maa, hvis han i det Hele taget vil tillægge denne Uttring nogen Vægt, tage den, som den er. Jeg udtalte, at det var oplyst for Udvalget af den Mand, til hvem jeg nylig har hentydet, at endeel Beplantninger vare ødelagte ved Tyveri og Raadhed. Enten maa man sige, at det ikke er saaledes, eller ogsaa maa man tage Uttringen, som den er, at Beplantningerne virkelig ere ødelagte ved Tyveri og Raadhed. Man kan ikke deraf udbrage, at Beplantningerne ogsaa paa anden Maade kunne være ødelagte, f. Ex. ved at gaae ud. Med Hensyn til hvad den ærede Rigsdagsmand yttrede om, at Private kunde beplante, da skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det ifølge Loven af 1792 ikke blot er tilladt Vedkommende at beplante deres Klitter, men at de endogsaa ligefrem ere stærkt opfordrede dertil, og den nærværende Lov vil paa ingen Maade lægge nogen Hindring i veien for, at Klitternes Beplantning